

BOETHIUS BOETHIUS
S. AUGUSTINI
OPUSCULA
BOETHIUS BOETHIUS

BR65
A5
1800
V.1
C.1

1080045565

E 42-6433

2 Feb

SANCTI AUGUSTINI
OPUSCULA.

BIBLIOTECA PUBLICA
ESTADO DE NUEVO LEON

18847

38549

~~235~~

UNIVERSIDAD AUTONOMA DE NUEVO LEON
CAPITA ALFONSO BARRAGAN UNIVERSITARIA
Kolle 44 MICROFILMADO 11/5/83

SANCTI AURELII AUGUSTINI
HIPPONENSIS EPISCOPI
OPUSCULA,
QUIBUS INSTITUTIO
UNIVERSE THEOLOGIE

COMPREHENDITUR
IN USUM CANDIDATORUM
THEOLOGIE:
COLLECTA EX EDITIONE
PATRUM CONGREGATIONIS S. MAURI
EDITIO ALTERA.

*Quam in gratiam Alumnorum Collegii Matritensis
Domine Mariæ de Aragon majori ex parte auxit,
novoque ordine digessit
Frat. Antoninus Merino Ord. S. Augustini, sacr.
Theolog. Magister, ac ejusdem Collegii Rector.*

ga tibus TOMUS I. *Zanetti*

MATRITI.
APUD VIDUAM DE IBARRA.

ANN. DOM. M. DCCC.

FONDO BIBLIOTECA PUBLICA
DEL ESTADO DE NUEVO LEON

135847

82288

BR 65

A 5

1800

U. 1

UNIVERSITATIS AUGUSTINIANAE
HIPONENSIS EPISCOPI
OPUSCULA
QUIBUS INSTITUTIO
UNIVERSAE THEOLOGICAE

*Si delicioso cupitis pabulo saginari,
beati Augustini Opuscula legite; & ad
comparationem siliginis illius, nostrum
furfurem non quærat.*

S. Gregorius Mag. Epist. ad Innocentium c. 37.

S. P. AUGUSTINI

ORATIO

Ad petendum spiritum intelligentiæ.

Deus Pater noster, qui ut oremus hortaris, qui & hoc quod rogaris præstas; siquidem cum te rogamus, melius vivimus, melioresque sumus: exaudi me palpitantem in tenebris, & mihi dexteram porrige: prætende mihi lumen tuum, revoca me ab erroribus: te duce, in me redeam, & in te. Amen.

Ex lib. 2. Soliloquiorum cap. 6. n. 9.

MATRITI.

APUD VIDUAM DE BARBA.

ANNO. DOM. M. DCCC.

EXCELLENTISSIMO

AC ILLUSTRISSIMO DOMINO

D. RAYMUNDO JOSEPHO

DE ARCE,

ARCHIEPISCOPO BURGENSEI,

HISPANIARUM INDIARUMQUE INQUISITORI
GENERALI, EQUITI MAGNÆ CRUCIS
CAROLI TERTII, ETC. ETC.

Operæ pretium me facturum existi-
navi, Amplissime Præsul, si ad soli-
diorem Candidatorum Theologiæ insti-
tutionem selecta quædam M. P. ac præ-
clarissimi Ecclesiæ luminis Augustini
Opuscula, in unum veluti corpus redac-
ta, edere curarem. Quod meum consi-
lium, cum non prius tibi notum quam
probatum vidissem, nihil moratus sum,
quominus sub præstanti Nomine & pa-
trocinio tuo executioni daretur. Nam
ut totum quod corde gero, paucis ape-
riam, quid mihi opportunius, fortuna-
tiusve obvenire poterat, vel ad demons-
trandam observantiam in te meam, vel
ad reddendam vicem beneficiis in me
tuis? Et quidem in Ecclesiæ culmine
hac tempestate constitutus, quasi Spe-
culator in Israël, id unum maximè ex-
optas, sacrosanctum divinæ fidei depo-
si-

* 3

si-

situm integrum custodiri, atque à cal-
 lidissimis simul & immanissimis præ-
 donibus tutari. Arduum scilicet opus,
 ac supra quàm dici potest difficile! Ve-
 rum tamen, absit invidia verbo, Augus-
 tini meritum, fama, auctoritas, Augus-
 tini, inquam, quem Catholici jam inde
 ab ejus ætate, D. Hieronymo teste, con-
 ditorem antiquæ rursus fidei veneran-
 tur, atque suspiciunt; quem etiam tam-
 quam specialem fidei patronum cum
 sancto Prospero omnes celebrant, abundè
 tibi erit, tum ad detegendas versipel-
 lium fraudes, cum ad comprimendam im-
 pudentium hominum audaciam. Age ergo,
 Excellentissime Princeps, & me licet
 immeritum, vel quia tibi Augustinum
 offero non inelegantibus typis prociusum,
 & omnes Augustinianæ doctrinæ studio-
 sos, nativa benignitate prosequere. Sic te
 D. O. M. diu salvum, incolumemque ser-
 vet ad avitæ fidei præsidium, et tutamen:
 quod enixè obtestatur.

Devotissimus tibi,
 ac obsequentissimus cliens,
 Fr. Antoninus Merino.

PRÆFATIO EDITORIS.

JAM dudum à Viro eximio, cujus memoria
 cara mihi semper & veneranda erit, dono
 accepi decem parva volumina hunc titulum
 præ se ferentia: „S. Aurelii Augustini Hippo-
 nensis Episcopi Opuscula, quibus institu-
 tio universæ Theologiæ comprehenditur, in
 usum Candidatorum Theologiæ: collecta ex
 editione PP. Congregationis S. Mauri. Ra-
 tisbonæ & Viennæ, apud Emeric. Felic. Ba-
 der. 1763.” Collectionem hanc velut doc-
 trinæ sacræ depositum gratulanter adeptus, non
 mihi soli deservire volui; imò dum per tem-
 pus liceret, prelo iterum subjicere constitui,
 ut publici quodammodo juris fieret Hispanæ
 nostræ Juventuti.

Cùm autem amicorum ope id jam tandem
 adgrederer, imperfectum Opus esse animad-
 verti, nec facile admodum compleri posse.
 Nec enim Collector, nec etiam Editor quid-
 quam monet, unde fas sit conjicere, quot de-
 inceps voluminibus, quibusve aliis Augustini
 Opusculis esset augenda Collectio, ut integra
 evaderet, numerisque omnibus absoluta. In
 tres nimirum partes divisa, plura desideran-
 tur in illa ad absolvendum propositum val-
 dè utilia, imò & necessaria. Nescio enim
 quo fato, quave ratione contigerit, ut potio-
 ri sui parte adeò mutila, seu manca reman-
 serit, ut nec quæ adversus Donatistas, nec
 quæ adversus Pelagianos & Semipelagianos
 Magnus Augustinus disseruit, in ea reperian-
 tur; cum tamen ex libris contra Academicos,
 aliisque operibus majorem, quàm par est, doc-
 trinæ copiam Adolescentibus exhibeat.

Ergo quod deest laudato Operi, supplere volui: atque ut id perficerem utiliùs, quæsito à doctissimis viris consilio, ad quem Auctor ille sibi præfixerat scopum, diversa mihi via deveniendum esse putavi; eo scilicet ordine Augustini Opuscula colligendo, qui ad methodum in scholis usitatam propius accederet. Cumque Candidatorum utilitati in omnibus consultum vellem, in id maximè incubui, ut nec Opus esset magnæ molis, nec nimii sumptûs. Hanc ob rem nonnulla laudatæ editionis Opuscula, ægrè licèt, omitto; quamquam & omittenda sunt aliunde, ut ea quæ sunt à me addita, suis quæque locis aptentur. Hæc tamen mea & numero, & prolixitate superabunt ea, quæ decem illis voluminibus comprehenduntur. Totum autem hoc opus ad sex tantùm volumina redigere cogitaram; septimùm tandem addere constitui, ut amicorum sollicitudini nonnihil darem, & Juvenum institutioni magis magisque providerem.

En ergo, humanissime Lector, totam propositi mei rationem. In tomo primo de Theologi dotibus & officiis agitur. In secundo de Sacra Scriptura, de Veritate, & de Hæresibus. In tertio de Deo uno, & Trino, de Verbi Incarnatione, & reliquis Christi mysteriis. In quarto de Gratia Christi, de Peccato originali, de Prædestinatione, & Reprobatione. In quinto de Ecclesia, ejusque Sacramentis. In sexto de Præceptis Decalogi, de Virtutibus, & Vitiis, & de diversis Ecclesiæ Statibus. Septimus denique in duas erit partes divisus: quarum prima erit præcedentium Supplementum; secunda verò Augustinianæ doctrinæ Summâ, sive quoddam Theologicum corpus ex selectis,

tis, fusioribusque hujus Collectionis sententiis contextum exhibebit. Singulis autem tomis præfigitur breve Monitum, ubi Opusculorum series, & ordo adnotatur.

Nihil jam, ut arbitror, superest, nisi ut Candidatos commonefaciam, religionem mihi fuisse ab editione Patrum sancti Mauri vel latum unguem discedere. Meminerint itaque semper, cùm Augustini Opera citari videant, sive in notis ad calcem positis, sive etiam in admonitionibus, quæ singulis præmittuntur Opusculis, ad eam recurrendum esse editionem, quam laudati PP. decem magnis voluminibus exornarunt. Atque illud etiam eos scire oportet, videlicet sacræ Scripturæ loca ab Augustino producta, à lectione Vulgatæ nostræ interdum discrepare. Nam quæ Vulgata dicebatur Augustini tempore, ea à nostris Itala passim appellatur. Tandem rogo eos, atque obtestor, ut Augustinum nostrum attentè, pioque animo legant. Haud enim diffiteor in Augustini Opusculis non pauca occurrere quæ ob ipsarum rerum altitudinem difficilè intelliguntur: deque eo dici revera posse, quod ajebat ille de Apostolo Paulo (lib. de Spirit. & litter. cap. 8. num. 12.) *Ad Romanos ipsa sola quæstio, de Gratia, versatur tam pugnaciter, tam multipliciter, ut fatiget legentis intentionem.* At fateri etiam de eo unusquisque debet, quod de eodem Apostolo ipse illic addit: *Sed tamen fatigatione utili, ac salubri, ut interioris hominis magis exerceat membra, quam frangat.* Legant, inquam, ea mente de qua sanctus Fulgentius admonet (lib. 2. de Veritat. prædestinat. & grat. cap. 18.) *Augustinum, inquiens, legat omnis, qui salutem æternam*

adipisci desiderat : humiliter orans misericordiae Dominum , ut eundem Spiritum intelligentiae legens accipiat , quem ille accepit , ut scriberet : et eandem illuminationis gratiam adipiscatur , ut discat , quam ille adeptus est , ut doceret.

MONITUM IN TOMUM PRIMUM.

DIU multumque hæsi in seligendis Opusculis ; ex quibus volumèn hoc primum conficerem. Plurima enim simul occurrebant priorem sibi locum exigentia , & quodammodo vindictia. At cum in *Soliloquiorum* libris exemplo suo demonstraret Augustinus , quomodo comparatus esse debeat veræ sapientiæ studiosus , exordium inde sumere Theologiæ Candidatum opportuniùs visum est. Subjungo statim *Epistolam ad Dioscorum* , ut discat suorum studiorum finem. Huic illicò accedit liber de *Magistro* , ut alium non quærat , nisi Dominum Christum , qui solus docet hominem scientiam. Haud diffiteor hæc tria Opuscula , & acumen ingenii , & improbum laborem exigere ; verùm id ipsum Juvenum animos utiliter exercebit. Scientiæ verò Theologiæ principium , sive fundamentum , Fidem videlicet , ac divinæ Revelationis necessitatem , unde meliùs hauriet Candidatus , quàm ex libro de *Fide rerum quæ non videntur* ? Subnectitur huic alius inscriptus de *Utilitate credendi* , qui & methodum divinas res pervestigandi magnificè exponit. Post quem ordinatè sequuntur , de *vera Religione* , de *Fide & Symbolo* , de *Catechizandis rudibus* , de *Moribus Ecclesiæ catholice* , ac pro coronide liber de *Agone christiano*. In his , ni multum fallor , universæ institutionis Theologiæ absolutissimum specimèn habet Candidatus.

MUTIOM
INDEX OPUSCULORUM,
MUMIET MUMOT MI
QUÆ IN PRIMO TOMO CONTINENTUR.

	PAG.
<i>Soliloquiorum Liber primus</i>	4.
<i>Secundus</i>	32.
<i>Epistola Dioscori ad Augustinum</i>	65.
<i>Epistola Augustini ad Dioscorum</i>	67.
<i>Liber de Magistro</i>	101.
<i>De Fide rerum quæ non videntur</i>	151.
<i>De Utilitate credendi</i>	174.
<i>De vera Religione</i>	223.
<i>De Fide & Symbolo</i>	321.
<i>De Catechizandis rudibus</i>	347.
<i>De Moribus Ecclesiæ catholiçæ</i>	419.
<i>De Agone christiano</i>	481.

I

ADMONITIO
DE SEQUENTIBUS DUOBUS
SOLILOQUIORUM LIBRIS.

CUM id operis molitus est Augustinus, versabatur adhuc in rure Cassisiaco ex lib. 9. Conf. cap. 4. agebatque annum ætatis trigessimum tertium, ut ipse hic testatur lib. 1. cap. 10. Quapropter sub initium anni Christi trecentesimo octogesimo septimi collocandum videtur; nisi forte quis velit ad superioris anni finem cum aliis hactenus recensitis operibus pertinere.

In primo libro se ipse ad vivum depingit nova quadam, sed perquam familiari methodo edoctrurus, quemadmodum comparatum esse oporteat eum, qui Dei & animæ capessere scientiam cupit. Loquitur verò in primis de mentis sanitate subsidio fidei, spei, & caritatis procuranda, & mentis oculum, dum ab omni rerum inferiorum cupiditate purgatus sit, in solem illum haud impune adtolli, nedum in eo desigi posse ostendit. Secundus liber in eo versatur totus, ut demonstretur numquam intermorituram esse veritatem; unde ipsius animæ, quæ veritatis sedes est, immortalitas colligitur.